

2) I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 8):

„9) Skatteudvalget.

10) Afgiftsudvalget.

11) Retsudvalget.“

Nr. 9-12 ændres til nr. 12-15.

3) I § 7, stk. 3, ændres „nr. 5-8“ til: „nr. 5-11“.

4) I § 7, stk. 5, ændres ordene „(jfr. lov nr. 292 af 21. december 1957)“ til: „(jfr. lov om nordisk samarbejde)“.

5) I § 19, stk. 3, tilføjes som nyt sidste punktum: „Efter tilsvarende regler kan en minister give tinget en skriftlig redegørelse.“

6) I § 19, stk. 4, affattes 1. pkt. således: „Senest første mødedag efter, at en sådan redegørelse som i stk. 3 nævnt er afgivet — henholdsvis omdelt — kan 17 medlemmer skriftligt begære, at den sættes til forhandling i tinget.“

ketingsbeslutning om valget af statsrevisorerne og disses virksomhed af december 1969, der har afløst ældre beslutninger.

Til nr. 2.

Ændringen går ud på, at der indføres 3 nye stående udvalg. *Skatteudvalget*, hvortil tænkes henvist alle forslag vedrørende den direkte beskatning til staten, har rent faktisk eksisteret i de senere år, idet det ved begyndelsen af folketingsåret nedsatte udvalg ang. lovforslag om ændring af ligningsloven og/eller kildeskatteloven har været holdt i live samlingen igennem i kraft af senere til det henviste forslag. Noget tilsvarende kan siges om det foreslåede *afgiftsudvalg*, hvortil tænkes henvist forslag ang. den indirekte beskatning til staten. Begge disse udvalg vil det være mere rationelt at nedsætte som stående udvalg. Til *retsudvalget*, som er en nydannelse, tænkes henvist lovforslag om ændringer i retsplejelov og straffelov og andre forslag af juridisk karakter.

Til nr. 3.

Den foreslåede ændring indebærer, at der til de 3 nye stående udvalg, ligesom til socialudvalget, trafikudvalget, boligudvalget og udvalget for undervisning og uddannelse af ethvert i udvalget repræsenteret parti kan vælges én eller to stedfortrædere.

Til nr. 4.

Ændringen er redaktionel og skyldes den nye lov om nordisk samarbejde.

Til nr. 5.

Ved den foreslåede ændring gives der en minister, som ønsker at give tinget en redegørelse for et offentligt anliggende, adgang til at gøre dette *skriftligt*, hvis han foretrækker dette i stedet for at give redegørelsen mundtligt.

Til nr. 6.

Den foreslåede ændring går ud på, at udgangspunktet for fristen for at begære forhandling om en *skriftlig* redegørelse er dens *omdeling* i tinget. Endvidere ændres udtrykket „dagen efter“ til „første mødedag“ efter, at redegørelsen er afgivet — henholdsvis omdelt — hvilket er hensigts-